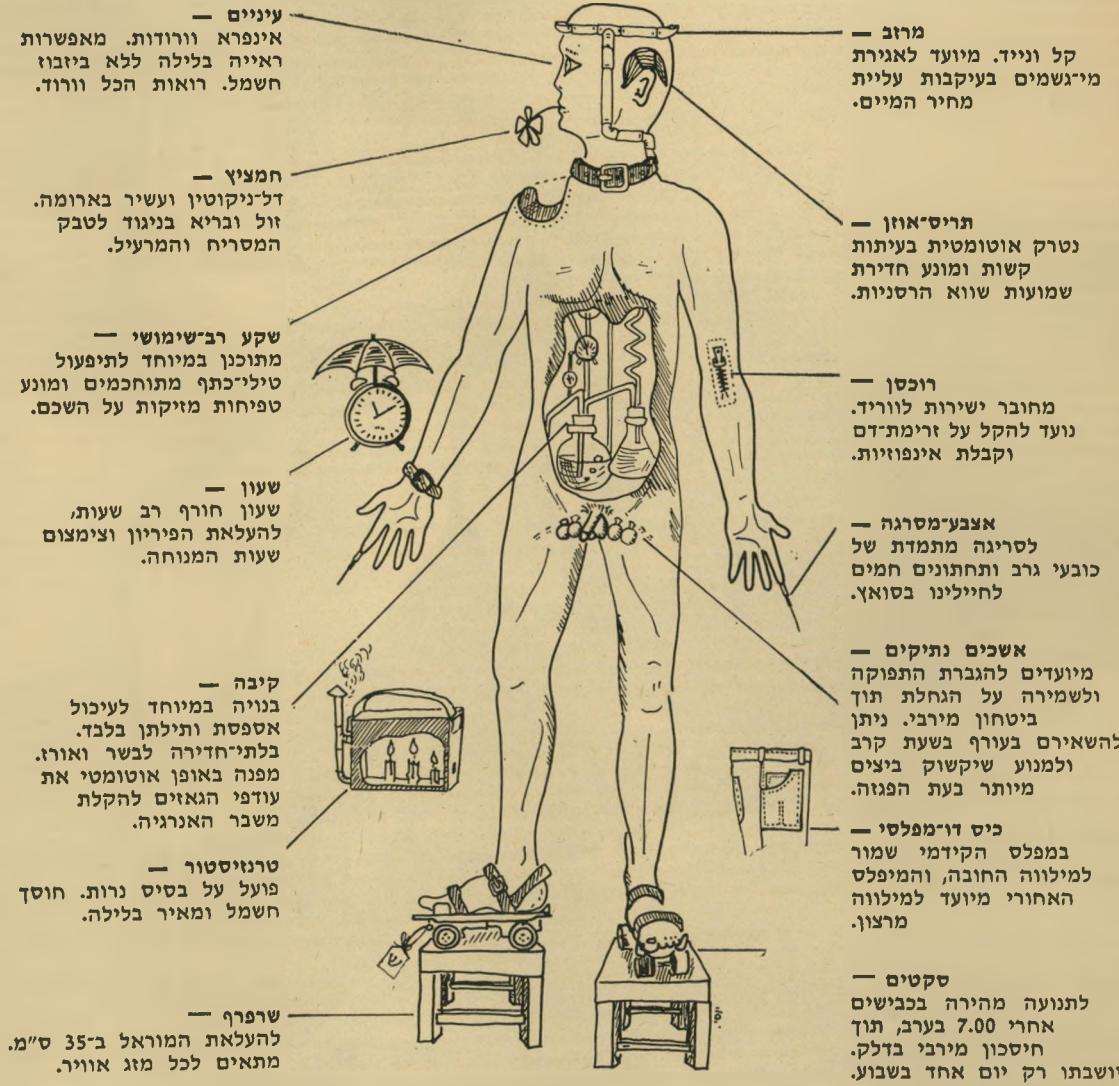

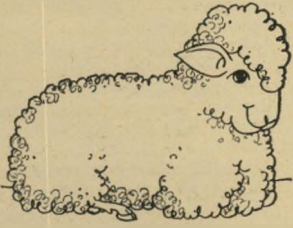
אזרח לשעת חירום

הלוח

הכפוף

- ד"ש חמה לאשתי יוסף ולשלושת בני אברהם יצחק יעקב ומנחם.
- החילת שאיבה את בתוליה ב' מז' כחול-לבן מס' 326-270, יכולה לקבלם במשטרת דימונה, תמורת סימנים.

- אנו קבוצת כבשים מרמת-יוגורט פותחות במיבצע איסוף צמר מחיילים. לפנות לטליה או לגדי, ד.נ. דיר-בלק.
- לכל החבר'ה בתל-מונד, ד"ש חמה - ממני ז'אקו. הצלחתי להשיג קלאש-ניקובים. עדיין מחפש טיל-כתף אנטי-באנקי.

בואו

חסכון

צלי עגל מגזר

גשי אל הרפת הקרובה ופזרי דורה ואספסת: (השגיחי כי כל הגורים יוכלו להגיע אל הגורים) בחרי מבין הגורים, גור צעיר ורך-עצמות (ניתן להבחין ב' גורים הבשלים על-פי עורם המבריק), תפסי את הגור בזריזות (זהירות הוא בועט) וקראי לשוחט. רצוי לשחוט את הגור קרוב ככל האפשר אל השורש. ועתה ניגש אל הבישול: טלי את ה' גור, מרטי את הנוצות ופשטי את עורו, הוציאי את האיברים הפנימיים. (מן ה' עלים ניתן להכין רגל קרושה), שטחי את פלחי הגור, תבלי באבקת גריל, פירסי לפרוסות דקות, הוסיפי בצל וטגני על אש קטנה במשך שעהיים. הורדי, ולפניך צלי עגל לתפארת (ניתן להשתמש ברור-טב הצלי גם כמייץ גור). בתאבון. זיכרו: יותר מאשר רוצה הפרה להניק, רוצה הגור לינוק.

נזיר לדוגמה

כששמע ואן טורטרי, נזיר בודהיסטי תכול-עיניים, על הקיצוב בבלק שהונהג בארץ, החליט לתרום את פחית הנפט היחידה שלו למדינת-ישראל. בטקס קצר שנערך בשגרירות ישראל בקטמנדו, אמר מר טורטרי כי עקב המצב המערפל ידחה את הצתת-עצמו עד בוא השלום. הטקס הסתיים בשירת „אשרי הגפ' רור'".

ככה

הם מדברים

- שמעת ?
- מה ?
- רובינשטיין מת !
- מה זאת אומרת מת ? איך יכול להיות שהוא מת ? הלא הוא היה זקן ...
- ✱
- שמעת ?
- מה ?
- הבן של משה נהרג !
- מה אתה אומר ? תשמע, הערבים האלה בני-זונות כולם !
- איזה ערבים ? הוא נהרג בתאונת דרכים.
- אז מה ? אז בגלל זה הם לא בני-זונות ?

ממישנתו של מייסדו
בשנה הבאה
בירושלים הפנויה !
ד"ר זוארץ
(בירושלים התפוסה)

דבר המערכת

עלילת דם!

חלחלה אחזה בנו לשמע ההאשמות הזדוניות שהטיל ה"קומראד" י. בן-אהרון באלוף אריאל (אריק) שרון. שעה שזה משרג שריריו בחזית בחירוק שיניים להגנת עמנו משואה חד-שה, ומחמת כבודם של מדי צבאנו לא יכול היה להשיב מלחמה שעה ולטהר עצמו מן הרפש שהוטח בפניו ע"י אותו רשע מורע טטנוס מחריב-מקד' שנו.

עלילת דם בזויה מזו לא יכול הדמ' יון לתאר: **המשמייץ** נמצא בארץ נכר, ועל המושמץ לנצור לשונו מחמת ה' מדים שעושה הוא בשירות האומה. ויפה עשה אר אל השרון שהזים דב' ריו של אותו ז' בריון ל"גיריורק מיימס" ובו הסביר אריאל (אריק) כי המח' דל רובץ על כתפי האלופים הנכ' בדים: גונן - שלא גונן כראוי, וברלב - שברי כי אינו ברילבב.

ומובטחנו שקודם שהעניק הראיון לכתב-החוק, **השייל** האלופ מדי ו לא לבי שם עד אשר **כילה** הכתב לרשום את מילותיו כולן. ושתיקתו **הרועמת** של שרון, כפי שי-הובעה בעיתון, תספח על פניו של אותו מזכ"ל קללתו של שמעי כ'גרא המ' נוח - "צא צא איש הדמים" סלה..

23 א. א. א. א. א.

דפים מיומנו

של מעריץ וותיק

- יום א'**
הבוקר מצאתי תמונה נדירה של רב' אלוף משה דיין. ייבשתי אותה והדבקתי באלבום. יש לי כבר למעלה מאלפים תמונות שלו מכל החיים וגם פוסטר צבעוני גדול, אבל תמונה כזאת עוד לא מצאתי: איך שקרני החמה מפוזות על תלתלו הזהובים ויוצרות משחק מופ' לא של אור וצל.. אח, איזה מצביא גדול.
- יום ה'**
הערבים הכריזו מלחמת-השמד עלינו. איך-דבר! מושון שלי ישבור להם כל עצם בגופם. לא ליתפס לפאניקה חבר'ה! יש על מי לסמוך!!!
- יום ו'**
שמעתם את החדשות מהגדה המע' רבית? איזה פאשלות היו במילחמה ה' זאת! מזל שאריק הציל את המצב. אריק, איזה לוחם! איזה מיוזג של מדינאי שנון וחקלאי שרשי. החיך נפלא שלו ובלוריתו השובבנית ממש גורמים לי נדו-די שינה. מצאתי תמונה צבעונית יפה של אריק בז'ורנאל של חוצלארץ. מחר אקנה אלבום חדש.
- יום ז'**
צריך לעשות את דיין לשר-החקלאות. שיחזור להתעסק בעגבניות ולא יתערב בפוליטיקה!
- יום א'**
הבוקר מצאתי תמונה נדירה של רב' אלוף משה דיין. ייבשתי אותה והדבקתי באלבום. יש לי כבר למעלה מאלפים תמונות שלו מכל החיים וגם פוסטר צבעוני גדול, אבל תמונה כזאת עוד לא מצאתי: איך שקרני החמה מפוזות על תלתלו הזהובים ויוצרות משחק מופ' לא של אור וצל.. אח, איזה מצביא גדול.
- יום ב'**
היום הוא דיבר בטלוויזיה, מושה. רציתי לנשקו. איזה גבר! אילו מילים כדורבנות. רק הוא מחייך וכולם רועדים. התגרשתי מאשתי.
- יום ג'**
מושיקו אמר בעיתון שהביטחון חשוב לקיומנו. אלוהים, כמה שהוא צודק! התחלתי להתעניין בארכיאולוגיה. הובי משגע.
- יום ד'**
קמתי בבוקר ושימחה אפפתי: אשרי שזכיתי לחיות בדורו של מצביא גדול